

Pericopa BeŞalah - Cântarea femeilor [anul 5783]

După ce egiptenii s-au înecat în mare și poporul Israel a fost salvat, s-a spus o cântare de recunoștință și gloriificare a minunii. În pericopa noastră sunt două cântări: una lungă spusă de Moşe şi Bnei Israel (Fii lui Israel), iar după ea o cântare scurtă spusă de femei. Despre cântarea bărbaţilor noi nu ştim prea multe, însă despre cântarea femeilor avem mai multe informaţii, anume că ea a conţinut şi muzică şi dansuri: „Profetesa Miriam, sora lui Aron, a luat în mână o tamburină şi toate femeile au ieşit cu ea, cântând la tamburine şi dansând” (Exod 15:20). Înţelepţii sunt în dezacord în legătură cu importanţa şi vremea acestei cântări a femeilor. În consecinţă ei nu sunt de acord despre poziţia femeilor faţă de Dumnezeu.

În midraş noi citim despre un fel de concurs între trei grupuri care au vrut să spună o cântare: bărbaţii, femeile şi îngerii. Dumnezeu a hotărât ordinea punând femeile înaintea îngerilor în ciuda împotrivirii îngerilor (Tanhuma, Beşalah 13).

În alt midraş noi găsim o altă ordine a cântăreţilor în care neînţelegerea este între Israel şi îngeri, cu alte cuvinte între omenesc şi spiritual. Împărţirea secundară între oameni nu este treaba lui Dumnezeu, ci este prerogativa omului. După acest midraş femeile au fost primele înaintea bărbaţilor printr-o surpriză ori printr-o organizare rapidă înaintea bărbaţilor (Pitron Tora, Haazinu, p.135).

Raşi la versetul 21 din Exod 15 spune că Miriam a spus o cântare femeilor, pe când la bărbaţi s-a procedat în felul următor: „El spune şi ei răspund după el”. Raşi mai adaugă mai înainte că femeile erau mai pregătite pentru acest eveniment decât bărbaţii. Ele erau de asemenea mai pline de credinţă decât bărbaţii. Din această cauză ele au pregătit din timp instrumentele muzicale care să le acompanieze la cântare. Comentatorii lui Raşi mai adaugă că femeile nu au cântat doar un verset după cum apare în Tora, ci femeile şi Miriam au spus o cântare întreagă paralel cu cântarea bărbaţilor. Toraua a scurtat şi nu a repetat toată cântarea deoarece era deja scrisă.

Marele comentator Abarvanel (Portugalia-Italia, sec. 15) prezintă în felul următor: când Miriam i-a auzit pe bărbaţi cântând, a organizat femeile ca ele să cânte ca bărbaţii. El aduce cântarea femeilor care este de fapt o sinteză a cântării bărbaţilor. El ne mai spune că Toraua subliniază faptul că Miriam este sora lui Aharon ca să ne descrie nivelul ei de profeţie. Miriam era o profetesa de nivelul lui Aharon şi nu de nivelul lui Moşe. Ca urmare cântarea ei era un efect al inspiraţiei duhului sfânt (*ruah hakodesh*) asupra ei. Aşa că rezultatul a fost o cântare asemănătoare cu aceea a lui Moşe, deoarece amândoi au fost inspiraţi de la aceeaşi experienţă.

Sunt mulţi comentatori care merg în urma cărţii Hazohar afirmând că toţi evreii au ajuns atunci la un nivel extrem de înalt de profeţie şi toţi au cântat împreună.

Noi vom termina cu un alt pasaj deosebit şi extrem de important din Zohar. Acolo scrie că pentru Dumnezeu cântarea femeilor era atât de importantă, încât femeile atunci cântau zilnic în faţa lui Dumnezeu varianta feminină

a cântării mării. Dumnezeu, toți *ṭadikimii* (oameni perfecți) și îngerii vin să asculte femeile și să se delecteze de cântarea lor (Zohar, partea 3, 167:b).